

FÓLKAKIRKJAN

ÚKKAR SLEYG

– Uppgávan er heilt einfalt at fáa tey viðurskifti, sum ikki eru í lagi, í lagi aftur. Vit skulu hava ró, nøgdsemi, trivnað og vøkstur í okkara fólkakirkju, sigur Jógvan Fríðriksson.

– Sjálvandi vónaði kirkjuráðið, at vit sum familja kundu flyta inn í prestagarðin. Og ja, sjálvur gav eg eisini til kennar, at tað var ætlanin hjá okkum. Men tað hevur so ikki borið til, staðfestir Magnus Brahé Jørgensen.

Úrslitið bleiv, at familjan hjá presti býr í Hoyvík, meðan prestur einsamællur flutti

sín bústað til prestagarðin á Prestvegi 7 í Klaksvík.

Í mun til flestonnur størv ber ikki til hjá einum presti at pendla til og frá arbeiðis. Sambært løgtingslóg um embæti og størv í Fólkakirkjuni er bústaðarskylda knýtt at starvinum. Føroyska lógin á økinum er frá mai 2013, og har eru

viðurskiftini herd, sammett við ta dansku lóg, ið var galdandi frammanundan. Føroyska lógin ásetir, at er embætisbústaður tengdur at embætinum, so hevur tann, sum verður settur í embæti, skyldu at búgva í honum. Biskupur kann gera frávik frá ásetingini um bústaðarskyldu, tá trý

ár eru eftir av starvinum, ella tá heilt serlig persónlig viðurskifti tala fyri tí. Frávikið røkkur tó bara, um koyrandi er frá bústaðnum til størstu kirkjuna í sóknini og flutningstíðin í mesta lagi er hálvur tími.

Magnus Brahé Jørgensen hevur ikki søkt um frávik eftir ásetingunum í galdandi, føroysku lóggávuni á økinum.

– Nei, eg havi ikki biðið um at vera loystur frá bústaðarskylduni, sigur Magnus Brahé Jørgensen og vísir á, at hann sum danskur tænaumaður hevur onnur rættindi.

Rættindi, ið sambært presti geva honum møguleika at vera loystur frá bústaðarskylduni, tá hann er 60 ár. Magnus Brahé Jørgensen, sum í dag er 60 ára gamal, dugir ikki at útgreina hesi viðurskifti nærri, og hann hevur heldur ikki søkt um at brúka tey. Í staðin hevur hann býtt seg og familjuna í tvey:

– Eg flutti beinanvegin til Klaksvíkar, meðan familjan bleiv búgvandi í Havn. Tey vitja meg, tá høvi býðst, og eg eri í Havn, tá eg havi frí. Tað er ein fin loysn, sigur Magnus Brahé Jørgensen.

Hóast mótmælisskriv er sent biskuppi, so heldur prestur seg hava røkt sitt embæti og sitt prestagjald á fullgóðan hátt.

– Tað eri eg, sum eri settur í starv, og ikki familjan. Eg brúki nógva tíð í Klaksvík, svarar Magnus Brahé Jørgensen.

Jógvan Fríðriksson vísir í sínum lagi til ásetingarnar um bústaðarskyldu í føroysku lógin um embæti og størv í fólkakirkjuni. Fleiri viðmerkingar hevur hann ikki í lötuni.

Til kritikkin, sum snýr seg um arbeiðsbýtið millum báðar prestarnar í Norðoya vestara prestagjaldi, sigur sóknarpresturin soleiðis:

– Hanus á Gørðum er lokalur og hevur stóra sosiala berøringsfladu, og tí verður hann oftari biðin eitt nú til jarðarferðir. Men eg taki so aðrar uppgávur á meg, so samanumtikið haldi eg at arbeiðsbýtið millum okkum báðar er á eini leið, sigur Magnus Brahé Jørgensen.

De corum

Triðja punktið á skránni fyri fundin millum Jógvan Fríðriksson og Magnus Brahé Jørgensen er rúsdrekka.

Jógvan Fríðriksson vil ikki útgreina, hvat hetta merkir, men vátar tó, at kæran hevur nakað við øll trý punkt at gera.

Sjálvur heldur sóknarpresturin seg ikki hava nakran trupulleika við rúsdrekka.

– Fólkakirkjan hevur ein rúsdrekkapolitikk, sum sigur at man skal ikki vera ávirkaður í tænaðuni, og tað er ikki ein trupulleiki hjá mær. Hinvegin havi eg eisini eitt privatliv, og tá má eg hava loyvi at drekka eitt glas av víni, um eg havi hug til tað, sigur Magnus Brahé Jørgensen og brúkar aftur

orðini slatur og sleyg um nógva av tí, ið er ført fram móti sær.

Fundurin

Í upprunaligu fundarinnkallingini skuldi Magnus Brahé Jørgensen mæta hjá Jógvani Fríðriksson 1. juli. Tá er sóknarpresturin uttanlands í feriu, og sambært biskupi er nýggjur fundardagur tí ásettur. Hóast biskupur í innkallingini leggur upp til, at sóknarpresturin hevur hjásitara við sær á fund, so verður tað neyvan soleiðis.

– Nei, eg fari einsamællur, fyrst og fremst fyri at lurta, sigur Magnus Brahé Jørgensen.

Fyri Jógvan Fríðriksson kemur tað illa við, at fundarinnkallingin gjørdist almen.

– Møguliga er hetta brot á tagnarskylduna hjá einum tænaðmanni. Hvussu skal eg kunna arbeiða, um alt verður alment dagin eftir, spyr Jógvan Fríðriksson.

Sambært fundarinnkallingini miðar biskupur eftir at finna eina endaliga loysn á málinum.

– Allir móguleikar eru opnir, sigur Jógvan Fríðriksson uttan at útgreina móguleikarnar nærri.

Biskupur skundar sær tó at minna á menniskjaligu atlitini, ið Fólkakirkjan altíð tekur.

– Og minst til, at ein samtala er ikki eitt ákæruit. Men hasi trý punktini í fundarinnkallingini eru tey, ið vit skulu tosa um, sigur Jógvan Fríðriksson.